

Uchwała Nr III /19 / 06
Rady Miejskiej w Miłosławiu
z dnia 27. 12. 2006 r.

**w sprawie uchwalenia „Programu Przeciwdziałania Demoralizacji i Przestępczości Nieletnich
na terenie gminy Miłosław”**

Na podstawie art. 18 ust. 1 w związku z art. 7 ust. 1 pkt. 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. z 2001 r. Nr 142 poz.1591; ze zmianami) Rada Gminy Miłosław uchwała:

§ 1

„Program Przeciwdziałania Demoralizacji i Przestępczości Nieletnich na terenie gminy Miłosław”

I. SPOŁECZNY KONTEKST POWSTANIA PROGRAMU

Aktualna sytuacja społeczna pokazuje, iż pomoc w rozwiązywaniu problemów młodego pokolenia jest priorytetowym zadaniem społeczeństwa. Niezależnie od tego, jak będziemy określać proces socjalizacyjny człowieka, okazuje się, że zadania, jakie są realizowane w tym procesie należą do najistotniejszych dla życia **człowieka, grup społecznych oraz całych społeczeństw**.

Dysfunkcjonalność procesu socjalizacji będzie stanowić zasadniczą przeszkodę w osiągnięciu zakładanych celów społecznych i uzyskiwania satysfakcji przez pojedyncze osoby.

Na funkcjonowanie człowieka w różnych sferach jego życia wpływa wiele czynników, wynikających zarówno z jego indywidualnych cech, jak też otaczających go warunków zewnętrznych, wśród których bardzo istotną rolę odgrywają czynniki związane z jego najbliższym otoczeniem – **środowiskiem lokalnym**. To właśnie w tym środowisku łączą się różnego rodzaju wpływy, uwarunkowania, które w sposób bezpośredni i pośredni modyfikują zachowania członka społeczności. Stąd na poziomie środowiska lokalnego instytucje powinny podejmować działania zintegrowane, adekwatne do zakresu potrzeb i pojawiających się problemów.

II. PRZEPISY PRAWNE NA KTÓRYCH ZOSTAŁ OPARTY PROGRAM

1. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. Nr 78, poz. 483)
2. Konwencja o Prawach Dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych z dnia 20 listopada 1989 roku ratyfikowana przez Polskę 30 września 1991 roku (Dz. U. Nr 120, poz. 526)
3. Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 11 poz. 109 ze zmianami)
4. Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2002 r. Nr 147 poz. 1231)
5. Ustawa o systemie oświaty z dnia 7 września 1991 roku (Dz. U. z 2004 r. nr 256 poz. 2572 ze zmianami)
6. Ustawa z dnia 19 sierpnia 1994 roku o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. Nr 111 poz. 535 ze zmianami)
7. Ustawa z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania

- tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 10 poz. 55 ze zmianami)
8. Ustawa z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 10 poz. 55 ze zmianami)
 9. Ustawa z 6 lutego 1997 roku o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28 poz. 153, ze zmianami)
 10. Ustawa z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64 poz. 593 ze zmianami)
 11. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485)
 12. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 26 lutego 2002 roku w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (Dz. U. Nr 51, poz. 458 ze zmianami)
 13. Rozporządzenie MENiS z dnia 12 lutego 2002 roku w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych (Dz. U. Nr 15 poz. 142 ze zmianami)
 14. Rozporządzenie MENiS w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno – pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. z 2003 r. Nr 6 poz. 65)

III. DIAGNOZA AKTUALNYCH POTRZEB

Źródła diagnozy.

1. Dane dotyczące rozmiaru i struktury przestępczości nieletnich
2. Dane dotyczące problemów z którymi zmagają się młodzież oraz sposobu w jaki się je rozwiązuje
3. Dane dotyczące diagnozy dzieci i młodzieży ze szkół podstawowych i gimnazjalnych (analiza dokumentów).

Wyniki diagnozy wskazują, że młodzież w dużym stopniu zagrożona jest demoralizacją. W szczególności młodzież narażona jest na :

- Sięganie po środki psychoaktywne (nikotyna, alkohol, narkotyki, leki)
- Przynależność do subkultur
- Dokonywanie czynów przestępczych

IV. PRZYCZYNY ISTNIEJĄCEGO STANU RZECZY

Przyczyn postępującej demoralizacji młodzieży należy szukać w trzech płaszczyznach , które są ze sobą powiązane i wzajemnie na siebie oddziałują:

1. Przyczyny ekonomiczne:

- Bezrobocie
- Ubóstwo
- Niewystarczające alternatywy dla realizowania zainteresowań i spędzania czasu wolnego

2. Przyczyny społeczne:

- **Postępująca degradacja procesu wychowania dzieci i młodzieży -**

czyli „niewystarczające celowe oddziaływanie odpowiedzialnych za wychowanie osób i instytucji”) sprowadzające się do bezradności wychowawczej rodziców i instytucji, wyrażającej się

przerzucaniem odpowiedzialności za wychowanie jednych instytucji na inne, brakiem granic (skrajna liberalizacja) oraz zanikiem osobowych relacji między wychowawcami i wychowanymi.
Źródła : W. Okoń, Słownik pedagogiczny, s. 233, W-wa, PWN 1992 r.

• **Dysfunkcje rodziny .**

„Rodzina dysfunkcyjna to rodzina, która nie zapewnia członkom prawidłowego rozwoju biologicznego i psychicznego” na skutek ograniczania samodzielności dziecka (zaniżone wymagania), stawiania zbyt wysokich wymagań wobec dziecka, brakiem partnerstwa rodziców, wrogich relacji między rodzicami bądź zaburzeń w zachowaniu rodziców np. uzależnienia, przestępstwa.

Źródła : W. Okoń, Słownik pedagogiczny, s.171, W-wa, PWN ,1992 r.

A. Kozłowska „Znaczenie relacji rodzinnych dla pozytywnego rozwoju dziecka”, W – wa, CMPP-P, 2000 r.

• **Rozluźnienie więzi rodzinnych.**

Więź rodzinna – to rodzaj związku między dzieckiem a rodzicami oparta na bezgranicznym zaufaniu, miłości i szacunku. Dziecko dla którego rodzice lub opiekunowie nie znajdują czasu zwraca często na siebie uwagę zachowaniami nieakceptowanymi społecznie .Przyczyną braku czasu rodziców lub braku zaangażowania w problemy dziecka są często: nieprawidłowa komunikacja pomiędzy członkami rodziny i pracoholizm rodziców.

Źródła: K. Obuchowski „Przez galaktykę potrzeb”, Poznań, Zyski i S-KA 1995 r.

• **Konsumpcyjny styl życia.**

Żyjemy w czasach, w których dominuje orientacja typu „mieć”. Zgodnie z nią przeciętny człowiek uważa, że jest tym, „ co posiada”. Rodzice pracują aby uzyskać lepszy status społeczny i dać dobry start dzieciom. Tymczasem goniąc za karierą , pieniądzem powodują, że w życiu syna, córki pojawia się uczucie nudy i osamotnienia. Opiekunowie, chcąc wytłumaczyć przed sobą i innymi to zaniechanie, nadrabiają stracony czas następnymi dobrami materialnymi.

Źródła : K. Słupska „Dzieciństwo a przyszłość”, (W. Frackowiak(red) Dziecko ...), Poznań-Wągrowiec 2005 r.

• **Anomia norm i wartości.**

Anomia wartości to zanik jasnego określania co jest dobre a co złe. Normy chronią wartości danej grupy i pozwalają jej członkom zdawać sobie sprawę z tego, jakie zachowania będą nagradzane. Obecnie, w imię tolerancji i rozwoju podmiotowości jednostki istnieje tendencja do dowolnej interpretacji panujących norm. W efekcie dochodzi do usankcjonowania zachowań nieaprobowanych z punktu widzenia interesu społecznego. „Jednostką nie kierują normy lecz chwilowe zachcianki.”

Źródła : W. Okoń, „Słownik pedagogiczny”, s.19, W-wa, PWN 1992 r.

• **Izolacja społeczna.**

Zjawisko anonimowości , pozostawanie nieznanym pozbawia jednostki ich poczucia tożsamości i odpowiedzialności. W takich warunkach człowiek łatwo dochodzi do przekonania, że „nikt nie wie, ani nie dba o to kim jestem – dlaczego więc ja mam dbać o kogoś innego”. Taka postawa jest sprzyjająca dla rozwoju społecznej znieczulicy.

Źródła : P.G. Zimbardo, „Psychologia i życie”, W-wa, PWN, 1996 r.

• **Niewystarczające wspieranie dzieci i młodzieży.**

Niewystarczające wspieranie dzieci i młodzieży to nic innego jak brak oczekiwanej i pożądanej pomocy w sytuacjach kryzysowych ale także w codziennych zmartwieniach młodego człowieka. W takich realiach dzieci i młodzież często nie potrafią sobie poradzić w rozwiązywaniu problemów. To co dla dorosłych wydaje się błahostką dla młodego człowieka może stanowić życiowy problem. Szukają więc innych osób (często są to grupy nieformalne), które okażą im zrozumienie i pomoc

lub w krańcowych przypadkach wpadają w depresję.

- **Niewystarczająca współpraca między instytucjami działającymi na rzecz dzieci i młodzieży.**

Dotychczasowe działania profilaktyczne są nieskuteczne. Głównym powodem nieskuteczności jest brak globalnej strategii działania. Dotychczas, każda z instytucji pracowała oddzielnie, wykonując zadania w ramach swoich obowiązków. Powoduje to chaos oraz przerwanie ciągłości działania. Należy stworzyć plan pomocy systemowej, w którym będą uczestniczyły różne instytucje a ich nadrzędnym celem pracy będzie dobro dzieci i młodzieży.

3. Przyczyny psychologiczne:

- **Brak autorytetów.**

Zmierzch autorytetów – epoka idoli. Kreatorami współczesnych idoli są głównie media i należy przyznać, że mają dużą siłę perswazji. Młodzież ślepo naśladuje lansowaną modę, styl bycia idolem. Idolami są piosenkarze, aktorzy, czasem sportowcy. Częściej słyszymy o ich bujnym życiu prywatnym, zarobkach itp. Wszystko wydaje się piękne i łatwe. Mniej mówi się o codziennych problemach, odpowiedzialności, pracy. Jak więc w porównaniu z idolem wypada autorytet np. rodzicielski, który stale stawia wymagania, mówi o ciężkiej pracy, nauce, dobrym zachowaniu? Z idolami się nie rozmawia. Idoli się ogląda. Nie pomogą młodemu człowiekowi obrać właściwej drogi w życiu, rozwiązać problemów, szybko się zmieniają. Mogą natomiast skusić do zrezygnowania z pracy nad sobą, doprowadzić do spotęgowania konfliktów z rodzicami, szkołą...

- **Nieumiejętność radzenia sobie z problemami**

Współczesna młodzież tak naprawdę nie zna siebie, ukrywa swoje emocje i niechętnie mówi o problemach. W wieku gimnazjalnym chłopcy i dziewczęta są przeważnie przekonani, że potrafią sobie poradzić z problemami. Gdy już proszą o pomoc, to najczęściej kolegę lub koleżankę. Wynika to z przekonania, że dorośli nie są w stanie zrozumieć młodzieży ale również z tego, że często dorośli nie mają czasu zająć się tymi problemami. Młodzież próbuje radzić sobie sama, wykorzystując wszystkie znane im sposoby w tym również nieakceptowane społecznie: sposób na naukę – amfetamina, sposób na stres – alkohol, konflikt z kolegą – bójka. Działają impulsywnie a czasem naśladują zachowania dorosłych. Nieumiejętność radzenia sobie z problemami powoduje często popadanie młodzieży w konflikt z prawem.

- **Pogorszenie kondycji psychicznej**

Zaburzone struktury rodziny, zmienność współczesnego świata, jego tempo i kierunek zmian a drugiej strony bezrobocie, ubóstwo, brak perspektyw życiowych, zanik norm i obyczajów są powodem zagubienia i niestabilności młodych ludzi. Sytuacja ta powoduje, że niepokojąco wzrasta liczba takich zjawisk jak: nerwice, depresje, samobójstwa i przestępstwa. Dotyczy to zarówno ludzi dorosłych, jak i dzieci oraz młodzieży.

V. CELE PROGRAMU

Cel główny – ZAPOBIEGANIE DEMORALIZACJI i PRZESTĘPCZOŚCI NIELETNICH.

Cele szczegółowe:

1. Umożliwienie realizacji zadań profilaktycznych o charakterze strategicznym.

Kierunki działań:

- Prowadzenie edukacji rodziców i opiekunów w zakresie wychowania i socjalizacji.
- Wdrażanie mieszkańców do postawy współodpowiedzialności za stan bezpieczeństwa.

- Kształtowanie pozytywnych postaw mieszkańców wobec poszanowania prawa i zasad bezpieczeństwa.

2. Tworzenie zdrowej atmosfery wokół dzieci i młodzieży.

Kierunki działań:

- Wzmacnianie czynników promujących zdrowy styl życia i rozwijanie potencjalnych możliwości dzieci i młodzieży.
- Tworzenie możliwości aktywnych i aprobowanych społecznie form spędzania czasu wolnego.
- Właściwe planowanie miejsc rekreacyjnych na osiedlach.
- Prowadzenie działalności kulturalnej.
- Aktywizowanie organizacji młodzieżowych i pozarządowych.
- Poszerzenie sieci i zakresu poradnictwa młodzieżowego.

3. Eliminowanie czynników ryzyka i przeciwdziałanie im.

Kierunki działań:

- Objęcie opieką rodzin dysfunkcyjnych.
- Objęcie opieką nieletnich wywodzących się ze środowisk zagrożonych demoralizacją.
- Zdecydowane reagowanie na zachowania nieaprobowane społecznie i przestępcze.
- Zwiększenie ilości patroli policyjnych i SM w okolicy szkół, placów zabaw
- Monitoring miejsc przebywania młodzieży (szkoły, kluby, dyskoteki).

4. Koordynowanie interdyscyplinarnych działań pomiędzy instytucjami, które poprzez swoją działalność mają wpływ na funkcjonowanie dzieci i młodzieży.

Kierunki działań:

- Ujednolicenie działań instytucji pracujących na rzecz dzieci i młodzieży.
- Systematyczny monitoring podejmowanych działań i wdrożonych już projektów w ramach programu przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości nieletnich.

VI. ZASADY KONSTRUOWANIA PROGRAMU

1. Realizm

Na ogół panuje zgoda co do tego, że znaczne rozpowszechnienie zachowań o charakterze demoralizacji jest stanem niepożądanym. Jednak zjawiska i problemy społeczne tylko do pewnego stopnia poddają się interwencji socjotechnicznej. Problem demoralizacji ma wiele zróżnicowanych przyczyn o podłożu socjologicznym, psychologicznym i ekonomicznym. Instrumenty zmiany, jakimi dysponujemy mogą wpływać tylko na niektóre z tych przyczyn. Oczekujemy, iż realizacja programu przybliży nas do pożądanego stanu.

2. Zrównoważone podejście

W zapobieganiu demoralizacji wyłaniają się główne obszary tj. niepowodzenia szkolne, zachowania zdrowotne, funkcjonowanie społeczne i osobiste jednostki oraz zachowania ryzykowne. Postulat zrównoważonego podejścia zakłada, że wszystkie te obszary są tak samo ważne, a zmiany w każdym z nich wpływają na pozostałe.

3. Budowanie społecznej akceptacji

Niezbędnym krokiem w procesie budowania społecznej akceptacji dla programu jest upowszechnienie jego treści, jak też informowanie o osiągnięciach i problemach jego realizacji.

Stąd konieczne są tzw. debaty społeczne.

4. Partycypacja

Warunkiem wzrostu społecznej partycypacji w realizacji programu jest rzetelna informacja na temat zjawiska demoralizacji i jego lokalnych uwarunkowań. W realizacji powinno brać udział wielu partnerów, którzy współuczestniczą w budowaniu lokalnych strategii oraz systematycznie współpracują w czasie ich wdrażania.

VII. REALIZATORZY PROGRAMU

1. Urząd Gminy Miłosław.
2. Placówki oświatowe.
3. Policja.
4. Straż Miejska.
5. Gminna Komisja Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.
6. Kościół.
7. Sąd.
8. Ośrodek Pomocy Społecznej.
9. Placówki medyczne.
10. Poradnia Terapii Uzależnień i Współuzależnienia.

VIII. STRUKTURA DZIAŁAŃ W ZAKRESIE REALIZACJI PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA DEMORALIZACJI I PRZESTĘPCZOŚCI NIELETNICH

- 1. Profilaktyka I rzędowa – działania głównie o charakterze edukacyjnym, skierowane do ludzi „zdrowych”, mające na celu wzmacnianie, wspomaganie i rozwijanie czynników chroniących przed pojawieniem się zachowań ryzykownych.**

Obszary:

1. Edukacja na poziomie środowiska szkolnego.
2. Edukacja dorosłych w środowisku lokalnym.
3. Organizacja czasu wolnego.
4. Specyficzne działania edukacyjne wobec osób ze środowisk zagrożonych.

- 2. Profilaktyka II rzędowa – działania zapobiegawcze i interwencyjne wobec osób z grup ryzyka u których pojawiają się objawy zaburzeń, mające na celu zahamowanie ich rozwoju i powrót do optymalnego funkcjonowania**

Obszary:

1. Wczesna interwencja – działania środowiskowe.

- 3. Profilaktyka III rzędowa – działania interwencyjne wobec osób o zdiagnozowanych dysfunkcjach, mające na celu przeciwdziałanie pogłębianiu się dysfunkcji i pomocy w powrocie do społecznie akceptowanego trybu życia**

Obszary: 1. Lecznictwo. 2. Rehabilitacja. 3. Postrehabilitacja. 4. Redukcja szkód.

IX. TABELARYCZNA PREZENTACJA PROGRAMU

Profilaktyka pierwszorzędowa - wzmacnianie, wspomaganie i rozwijanie czynników chroniących przed pojawieniem się zachowań ryzykownych np. wagarów, bójek, kontaktu ze środkami psychoaktywnymi

Obszar	Realizator - zadania	Działania
1. Edukacja na poziomie środowiska szkolnego	Oświata: – edukacja dzieci i młodzieży na poziomie obszarów : dydaktycznego, funkcjonowania społecznego, promocji zdrowia i zachowań ryzykownych – szkolenia dla nauczycieli – edukacja rówieśnicza	– realizacja programów wychowawczych i profilaktycznych szkół – WDN, kursy, studia podyplomowe – działalność SU
	Komenda Powiatowa Policji: – programy edukacyjne zwiększające bezpieczeństwo w szkole – oddziaływanie prewencyjne na ucznia w celu zmniejszenia występowania sytuacji ryzykownych (wagary, kontakt z nikotyną, alkoholem, narkotykami, bójki)	– realizacja programów prof. „Bezpieczna szkoła”, „Z Pyskiem bezpieczniej”, – kontakt z dzielnicowym w zależności od potrzeb, zwiększenie liczby patroli policji wokół terenów szkolnych i miejscach uznanych za ryzykowne
	Straż Miejska: – Programy edukacyjne o treściach profilaktycznych – oddziaływanie prewencyjne na ucznia w celu zmniejszenia występowania sytuacji kryzysowej	– realizacja programów profilaktycznych „Bezpieczna Woda”, „Bezpieczna Szkoła”. – patrole wokół terenów szkół i w miejscach uznanych za ryzykowne
	GKPiRPA: – materiały informacyjne i edukacyjne – finansowanie i organizowanie działań profilaktycznych	– baza danych o programach profilaktycznych, plakaty, ulotki – szkolenia dla nauczycieli i liderów młodzieżowych, realizacja zewnętrznych programów profilaktycznych, imprezy promujące zdrowy styl życia
	Kościół: – edukacja dzieci i młodzieży w duchu pozytywnych wartości moralnych i społecznych	– rekolekcje dla dzieci i młodzieży

Obszar	Realizator – zadania	Działania
2. Edukacja dorosłych w środowisku lokalnym	Oświata : - Oddziaływania informacyjne i edukacyjne dla rodziców dotyczące przeciwdziałania demoralizacji dzieci i młodzieży	- prelekcje, warsztaty
	Policja: - oddziaływania prewencyjne na dorosłych	- prelekcje na terenie szkół, pokazy, rozmowy indywidualne, udział w imprezach masowych
	Ośrodek Pomocy Społecznej: - edukacja rodziców w zakresie poszerzania umiejętności wychowawczych	- Warsztaty organizowane cyklicznie
	GKPiRPA: - materiały informacyjne i edukacyjne - edukacja dorosłych w zakresie przepisów prawnych dotyczących kontaktów młodzieży z alkoholem - edukacja w zakresie wpływu alkoholu na rodzinę i sposobu udzielania wsparcia	- szkolenia sprzedawców - szkolenia dla grup zawodowych, które z racji wykonywanych obowiązków służbowych podejmują działania z zakresu profilaktyki i interwencji
	Media : - informacja oraz edukacja dotycząca problemów demoralizacji nieletnich	- wykorzystanie lokalnej prasy do publikowania cyklicznych artykułów
	Lekarz pierwszego kontaktu : - informacja lekarza na temat szkód powstających w wyniku kontaktu młodzieży ze środkami psychoaktywnymi - diagnozowanie stanu zdrowia i higieny osobistej uczniów	- kontakt indywidualny z pacjentem, pogadanki w szkołach, materiały informacyjne w placówkach medycznych - działania wynikające z obowiązków higienistki szkolnej
	Kościół: - promowanie podejmowanych działań profilaktycznych w środowisku lokalnym - działania pogłębiające więź między rodzicami	- ogłoszenia, materiały informacyjne, - spotkania dla rodziców przed I Komunią Świętą i bierzmowaniem, rekolekcje dla małżeństw

Obszar	Realizator – zadania	Działania
3. Organizacja wolnego czasu	Oświata : - organizowanie dzieciom i młodzieży zajęć pozalekcyjnych promujących zdrowy styl życia	- kółka zainteresowań, SKS, zawody, rajdy, obozy, wycieczki, kluby, świetlice
	GKPiRPA : - organizowanie i wspieranie przedsięwzięć promujących zdrowy styl życia realizowanych w środowisku lokalnym	- świetlice środowiskowe, imprezy rekreacyjno – sportowe, kampanie, koncerty, budowa i modernizacja obiektów sportowych i rekreacyjnych
	Policja i Straż Miejska: - działania prewencyjno – edukacyjne Ośrodek Pomocy Społecznej: - finansowanie różnych form wypoczynku letniego Kościół: - działania pogłębiające więzy przyjaźni między młodymi ludźmi	Program profilaktyczny „Bezpieczne wakacje” - kolonie, półkolonie - festyny rodzinne, półkolonie, zespoły ministrantów, zespoły wokalne
4. Specyficzne działania edukacyjne i informacyjne wobec osób ze środowisk zagrożonych	Oświata : - Działania pedagoga szkolnego obejmujący uczniów wykazujących pierwsze objawy demoralizacji	- postępowanie zgodne z programem profilaktyki szkoły
	Policja: - rozpowszechnienie idei programów pomocowych np. „Niebieska karta”	- spotkania z grupami wsparcia, uczestnikami warsztatów, pacjentami PTUiW
	Sąd: - pomoc rodzinom niewydolnym wychowawczo	- praca kuratora sądowego
	OPS, Sąd, Policja, Oświata - działalność pomocowa skierowana do osób i rodzin zagrożonych	- Zespół interdyscyplinarny
	GKPiRPA: - działalność informacyjna skierowana do osób i rodzin zagrożonych i uzależnionych	Punkt Informacyjno – Konsultacyjny Przeciwdziałania Przemocy
	Kościół: - wsparcie psychiczne dla osób ze środowisk zagrożonych demoralizacją	- nawiązanie bezpośredniego kontaktu z rodzinami

Profilaktyka drugorzędowa – stwarzanie warunków do zahamowania pojawiających się

trudności i powrotu do optymalnego funkcjonowania poprzez stosowanie odpowiednich interwencji

Obszar	Realizator – zadania	Działania
Wczesna interwencja – działania środowiskowe	Oświata : - jednolity system reagowania wobec ryzykownych zachowań uczniów - podejmowanie działań wobec uczniów wagarujących - udzielanie pomocy psychologiczno – pedagogicznej (PPP)	- algorytmy postępowania wynikające z prawa, interwencja profilaktyczna - monitoring absencji w szkole - informowanie sądu w przypadku niesystematycznego realizowania obowiązku szkolnego - wypracowanie metod spójnego reagowania placówek oświatowych i rodziców - diagnoza, wsparcie, terapia krótkoterminowa
	Policja, Straż Miejska - natychmiastowe interwencje w przypadku naruszenia prawa - działania interwencyjne wobec nieletnich - przepływ informacji - działania interwencyjne wobec rodzin dysfunkcyjnych (przemoc, molestowanie, zaniedbanie)	- algorytmy wynikające z prawa - legitymowanie nieletnich przebywających w publicznych miejscach w godzinach zajęć lekcyjnych, - legitymowanie nieletnich przebywających w pubach, dyskotekach oraz miejscach publicznych w godzinach nocnych (23.00 - 5.00) - informowanie szkół o wynikach w/w działań - program „Niebieska Karta” ...
	Ośrodek Pomocy Społecznej: - zadania wynikające z zakresu obowiązków pracownika socjalnego - działania interwencyjne wobec rodzin dysfunkcyjnych (przemoc, molestowanie, zaniedbanie)	- program „Niebieska Karta” - mediator

Obszar	Realizator – zadania	Działania
Wczesna interwencja – działania środowiskowe	GKPiRPA: - podejmowanie interwencji w związku z naruszaniem przepisów ustawowych dotyczących nieprawidłowości przy sprzedaży napojów alkoholowych - wspomaganie działalności instytucji służących rozwiązywaniu problemów alkoholowych - pomoc psychospołeczna i prawna udzielana rodzinom, w których pojawia się problem	- kontrole miejsc sprzedaży - działalność prowadzona przez Poradnię Terapii Uzależnień i Współzależnienia: - konsultacje i porady dla rodziców i młodzieży eksperymentującej ze środkami psychoaktywnymi - grupy wsparcia dla młodzieży eksperymentującej z alkoholem i narkotykami - Punkt Informacyjno – Konsultacyjny Przeciwdziałania Przemocy - świetlice środowiskowe dla dzieci i młodzieży
	Media : - informacja o formach i miejscach pomocy	
	Sąd : - orzekanie o konieczności stosowania środków opiekuńczo - wychowawczych	- zgodnie z orzeczeniem

Profilaktyka trzeciorzędowa –przeciwdziałanie pogłębianiu się dysfunkcji i pomoc w powrocie do społecznie akceptowanych form zachowań

Obszar	Realizator – zadania	Działania
1. Lecznictwo	Służba Zdrowia: - udzielenie bezpośredniej pomocy osobom ze zdiagnozowanymi dysfunkcjami	- poradnictwo - leczenie somatyczne - lecznictwo psychiatryczne - detoksykacja
2. Rehabilitacja	OPS : - usługi specjalistyczne o charakterze pomocowym	- pomoc dla dzieci i młodzieży kierowanej z poradni psychiatrycznych, charakteryzujących się zachowaniami determinowanymi przez zaburzenia
3. Postrehabilitacja	Poradnia Terapii Uzależnień i Współuzależnienia - usługi specjalistyczne o charakterze pomocowym GKPiRPA: - finansowanie	- terapia uzależnionych i współuzależnionych - program pogłębiony dla uzależnionych i współuzależnionych realizowany przez PTUiW
4. Redukcja szkód	Sąd : - orzekanie o izolacji jednostek zdemoralizowanych	- zgodnie z orzeczeniem sądu

X. ŚRODKI NA REALIZACJĘ PROGRAMU

1. Środki budżetowe oraz instytucji uczestniczących w programie.
2. Fundusze organizacji pozarządowych.
3. Fundusze pochodzące z Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

XI. MONITOROWANIE

1. Cykliczne spotkania zespołów ds. realizacji programu.
2. Szczegółowa ewaluacja szkolnych programów profilaktycznych.
3. Monitorowanie wpływu liderów młodzieżowych na kształtowanie pozytywnych postaw rówieśników.
4. Statystyki liczby uczestników organizowanych szkoleń, warsztatów jako wskaźnik zaangażowania dorosłych w program przeciwdziałania demoralizacji .
5. Opinia uczniów ,rodziców i nauczycieli na temat przydatności szkoleń w zakresie zapobiegania demoralizacji nieletnich.
6. Monitorowanie wpływu wspólnych działań policji, Straży Miejskiej i nauczycieli na liczbę wagarów, bójek, kontaktów nieletnich ze środkami psychoaktywnymi oraz działań rodziców wobec dzieci.
7. Statystyki placówek medycznych dotyczące liczby nieletnich pacjentów używających środków psychoaktywnych, doznających szkody fizycznej w wyniku pobicia.
8. Statystyki policji i Straży Miejskiej dotyczące mapy zachowań przestępczych nieletnich.
9. Liczba nieletnich pacjentów korzystających z pomocy PTUiW.

XII. OCZEKIWANE EFEKTY PODJĘTYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ

1. Ograniczanie przemocy w szkole i na ulicy.
2. Obniżenie poczucia lęku wśród dzieci i młodzieży.
3. Ograniczenie poziomu agresywności wśród nieletnich.
4. Ograniczenie zachowań chuligańskich i przestępczych wśród nieletnich wywodzących się z rodzin patologicznych.
5. Wykształcenie wśród obywateli pozytywnych postaw wobec poszanowania własności, prawa i zasad bezpieczeństwa.
6. Ograniczenie możliwości swobodnego działania dealerów narkotyków.
7. Lepsze zagospodarowanie czasu wolnego dzieci i młodzieży.
8. Pogłębienie wiedzy z zakresu bezpiecznych zachowań i sposobów unikania zagrożeń w życiu codziennym przez dzieci i młodzież.
9. Stopniowe eliminowanie tzw. znieczulicy społecznej – obojętność wobec przypadków niewłaściwych zachowań (reakcja na wszelkie wykroczenia i przestępstwa).

§ 2

Powołuje się zespół do spraw „Programu Przeciwdziałania Demoralizacji i Przestępczości Nieletnich” w składzie:

1. Błażej Pera – Zastępca Burmistrza Gminy Miłosław.
2. Roman Nowak – Komendant Posterunku Policji.
3. Adam Zalesiak – Ksiądz proboszcz parafii św. Jakuba Apostoła .
4. Leonard Dopierała – Komendant SM.
5. Karina Jackowska – Zawodowy Kurator Sądowy.
6. Magdalena Spychała – Pracownik OPS.
7. Irena Janiak – Przewodnicząca GKPiRPA.
8. Dorota Nowaczyk – pedagog w Gimnazjum w Miłosławiu.
9. Monika Myszkiewicz – pedagog w Szkole Podstawowej w Miłosławiu.
10. Anita Stachowiak – pedagog w Szkole Podstawowej w Czeszewie.
11. Barbara Ciemniowska – pedagog w Zespole Szkół w Orzechowie.
12. Stanisław Hirszfeld – lekarz rodzinny Miłosław.
13. Hanna Stępień – lekarz rodzinny Orzechowo.
14. Przedstawiciele delegowani przez Zarządy Klubów Sportowych i organizacji pozarządowych.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy Miłosław.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem 7 stycznia 2007 roku i podlega ogłoszeniu poprzez wywieszenie na tablicy Urzędu Gminy w Miłosławiu.

Przewodniczący
Rady Miejskiej

(-) inż. Jarosław Sobczak